

at det ligesom lysnede lidt for os, ved at der var Udsigt til det. Det var ligesom det blev mere klart, at Skagens Havn kunde have Betydning som Vestkysthavn, og at det var en fornuftig Løsning af Vestkysthavnespørgsmaalet at anlægge en Skagens Havn, og jeg tænkte ved mig selv, at det var maaske paa den Maade, at man havde tænkt, at Skagenshavnen kunde komme til at spille en Rolle som Vestkysthavn. Men ved nærmere Eftertanke og ved nærmere at undersøge Spørgsmaalet skal jeg ikke nægte, at det var, ligesom det blev mere utiltalende. Sagen er nemlig den, at paa det Sted, hvor Havnen tænkes lagt, ud for den ny Kirke eller lidt nordligere, har Kysten en Bredde af omtrent 5,300 Alen med et rundt Tal, det kan maaske være lidt mere, ja jeg er tilbøjelig til at tro, at det er lidt mere, men naar vi altsaa gaa ud fra, at den er 5,300 Alen bred, og at det varer 100 Aar, for at den kan rykke 250 Alen frem, vil det som sagt være 300 Aar, før Kystlinien rykker ud i Flugt med Havnemundingene. Og naar man gaar ud fra dette, vil det være 2,100 Aar, inden vi faa Skagenshavnen frem paa den anden Side af Grenen, saa at Havnen kan faa Betydning som Vestkysthavn. Det er dette, som det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds siger er ret godt, men jeg tror dog ikke, at det er en tilfredsstillende Løsning af Vestkysthavnespørgsmaalet, og at vi Vestjyder særlig ønske dette, eller at vi ere glade ved Udsigten til at skulle vente saa længe. Men der er imidlertid som sagt vist ikke Grund til at tro, at det skulde gaa saa galt. Det viser sig jo, at Kystlinien ligger omtrent paa samme Sted, som den laa i 1862—63, og der er saamænd ingen stor Sandsynlighed for, at der vil ske en Tilsanding af Havnen inde fra Land.

Saa er der tilbage Sandvandringen langs Land paa det Sted, hvor Havnen skal lægges, og derom siger jo Ingeniør Berg i sin Beskrivelse af hans Forslag om den landfaste Havn, at paa de smaa Vanddybder lige inde ved Kysten ere Dybdeforholdene meget uregelmæssige og foranderlige, men naar vi komme ud paa de større Vanddybder uden for 18 Fods Kurven ere Dybdeforholdene mere stabile, ja saa ser det næsten ud, som om de ere fuldt ud stabile. I alt Fald er det oplyst, at Opmaalingen i 1886—87 af Berg og Opmaalingen nu i Sommer af Vandbygningsvæsenet have givet omtrent samme Resultater, i alt Fald med Hensyn til

Dybden uden for 18 Fods Kurven. Og naar vi tænke os, at Havnen, som det er foreslaaet, bliver lagt yderligere 100 Fod længere ud paa 21 Fods Vanddybde, er der grundet Haab om, at den kan holde sig fri for Tilsanding. Naar jeg fremhæver dette, er det ikke, fordi jeg — lige saa lidt som nogen anden — tør indestaa for, at der ikke kan ske nogen Tilsanding; det er der for øvrigt ingen, som vil paastaa, men det er nærmest for at gøre opmærksom paa, at det gaar ikke an saadan uden videre at sige, at det hele er et vildt Projekt, som der ikke er Spor af Mening i. Der er nogen Tilbøjelighed til at betragte Planer, som vore sagkyndige komme med, som noget, man ikke kan fæste Lid til, og det kan ikke nægtes, at efter de mislykkede Havnebygninger, som have været foretagne, kan det være noget berettiget, at man kommer til at se skeptisk paa de Forslag, som komme frem, og da ogsaa paa Forslaget om en Havn ved Skagen paa et Sted, hvor der naturligvis finder en større Materialvandring Sted. Men alligevel forekommer det mig, at naar de sagkyndige, vore Teknikere, have høstet mindre gode Erfaringer fra Havnebygning andetsteds, saa maa det egentlig ogsaa snarere virke paa den Maade, at de blive mere betænkelige ved ugrundet, eller, uden at de have vægtige Grunde, at fremsætte Forslag om en Havn ved Skagen. Det forekommer mig derfor, at man dog ikke har Lov til saadan uden videre at kaste Vrag paa dette Forslag som aldeles ubrugeligt.

Nu er der fremhævet, at en Øhavn vil have langt bedre Betingelser for at kunne holde sig fri for Tilsanding, og derom ere vist alle enige. Men vi kunne vistnok ogsaa være enige om — i alt Fald er der ingen, der har udtalt andet — at den landfaste Havn har saa store Fordele, at hvor der kan bygges uden Fare for Tilsanding, maa man absolut foretrække den, dels for Bekvemmelighedens Skyld, og dels, fordi Bekostningen er mindre. Kun naar der er saa vanskelige Forhold, at der ikke kan være Tale om at bygge en landfast Havn, bygger man en Øhavn; det er altsaa noget, man kan benytte under vanskelige Forhold, og som man kun gaar til som et Nødmiddel. Hvorvidt nu Forholdene ved Skagen ere saadanne, at man bør gaa til en Øhavn, skal jeg ganske lade staa hen, det føler jeg mig ikke kompetent til at dømme om, jeg vil kun fremhæve, at der ikke paa Forhaand er Grund til at stille sig saa absolut afvisende over